

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 20 noiembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof – Germania) – Novo Nordisk Pharma GmbH/S

(Cauza C-310/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Directiva 85/374/CEE — Protecția consumatorilor — Răspunderea pentru produsele cu defect — Domeniul de aplicare material al directivei — Regimuri speciale de răspundere existente la data notificării directivei — Admisibilitatea unui regim național de răspundere care permite obținerea de informații cu privire la efectele secundare ale produselor farmaceutice)

(2015/C 026/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Novo Nordisk Pharma GmbH

Pârâtă: S

Dispozitivul

Directiva 85/374/CEE a Consiliului din 25 iulie 1985 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre cu privire la răspunderea pentru produsele cu defect, astfel cum a fost modificată prin Directiva 1999/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 10 mai 1999, trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, de stabilire a unui regim special de răspundere în sensul articolului 13 din această directivă, care prevede, în urma modificării acestei reglementări intervenite ulterior datei notificării acestei directive statului membru în cauză, dreptul consumatorului de a pretinde de la fabricantul medicamentului informații cu privire la efectele secundare ale acestui produs.

⁽¹⁾ JO C 260, 7.9.2013.

Hotărârea Curții (Camera a noua) din 20 noiembrie 2014 – Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-356/13) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 91/676/CEE — Protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole — Definiție insuficientă a apelor poluate sau care ar putea fi poluate — Desemnare insuficientă a zonelor vulnerabile — Programe de acțiune — Măsurile lacunare)

(2015/C 026/06)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: E. Manhaeve și K. Herrmann, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Dispozitivul

- 1) Prin definiția insuficientă a apelor care ar putea fi poluate cu nitrați proveniți din surse agricole, prin desemnarea insuficientă a zonelor vulnerabile și prin adoptarea unor programe de acțiune, astfel cum sunt prevăzute la articolul 5 din Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, care cuprind măsuri incompatibile cu această directivă, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3 din Directiva 91/676 coroborat cu anexa I la aceasta și al articolului 5 din directiva menționată coroborat cu anexa II secțiunea A punctul 2, precum și cu anexa III alineatul (1) punctul 1 la această directivă.

- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Obligă Republica Polonă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 344, 23.11.2013.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 19 noiembrie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court of the United Kingdom – Regatul Unit) – The Queen, la cererea: ClientEarth/The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

(Cauza C-404/13) ⁽¹⁾

(Trimitere preliminară — Mediu — Calitatea aerului — Directiva 2008/50/CE — Valori-limită pentru dioxidul de azot — Obligația de a solicita prorogarea termenului stabilit prin prezentarea unui plan privind calitatea aerului — Sancțiuni)

(2015/C 026/07)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom

Părțile din procedura principală

Reclamantă: The Queen, la cererea: ClientEarth

Pârât: The Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

Dispozitivul

- 1) *Articolul 22 alineatul (1) din Directiva 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa trebuie interpretat în sensul că, pentru a putea proroga cu cel mult cinci ani termenul stabilit de directiva menționată în vederea respectării valorilor-limită pentru dioxid de azot stabilite în anexa XI la aceasta, articolul menționat impune unui stat membru să formuleze o cerere în acest sens și să întocmească un plan privind calitatea aerului atunci când reiese în mod obiectiv, ținând seama de datele existente și în pofida punerii în aplicare de către acest stat a unor măsuri corespunzătoare de combatere a poluării, că valorile respective nu vor putea fi respectate într-o anumită zonă sau aglomerare în termenul stabilit. Directiva 2008/50 nu cuprinde nicio excepție de la obligația care rezultă din articolul 22 alineatul (1) menționat.*
- 2) *În cazul în care rezultă că valorile-limită pentru dioxid de azot stabilite în anexa XI la Directiva 2008/50 nu pot fi respectate într-o anumită zonă sau aglomerare dintr-un stat membru după data de 1 ianuarie 2010 stabilită în această anexă, fără ca statul respectiv să fi solicitat prorogarea acestui termen în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) din Directiva 2008/50, elaborarea unui plan privind calitatea aerului, conform articolului 23 alineatul (1) al doilea paragraf din această directivă, nu poate permite, în sine, să se considere că statul respectiv și-a îndeplinit totuși obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13 din directiva menționată.*
- 3) *Atunci când un stat membru nu a respectat cerințele care rezultă din articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2008/50 și nici nu a solicitat prorogarea termenului în condițiile prevăzute la articolul 22 din această directivă, revine instanței naționale competente eventual sesizate sarcina de a lua în privința autorității naționale orice măsură necesară, precum o somație, pentru ca această autoritate să întocmească planul impus de directiva menționată în condițiile prevăzute de aceasta.*

⁽¹⁾ JO C 274, 21.9.2013.